

sig ud, hvis der skulde være saadanne Tendenser fra Grundejerforeningens Side. Den samme Talemaade er Lejerne i Sverige blevet narret med. Da man i sin Tid gik til Ophævelse af Huslejeloven, forsikrede Grundejerne overfor Rigsdagen — de ligefrem bandt sig dertil —, at de selv vilde holde Justits, og at der intet skulde ske; men det viste sig bagefter, at de alligevel ikke var i Stand dertil og til at sikre en rimelig Leje, og akkurat paa samme Maade vil det gaa herhjemme.

Jeg skal endnu en Gang anbefale at stemme for Flertallets Ændringsforslag og imod Mindretallets Underændringsforslag.

Johannes Lou: Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Simonsen) optraadte som en Slags Psykolog, men hans filosofiske Betragtninger har saa uendelig lidt paa sig, thi det, det drejer sig om, er, hvad det konservative Folkeparti vil i denne Sag; jeg har lovet den højtærede Indenrigsminister, at han ikke ved denne Sags Behandling under nogen Form skulde føres ind i en Blindgade, og derfor har jeg under hele denne Sags Behandling skarpt og nøjagtigt holdt mig til, hvad der kunde gennemføres saavel her som i det høje Landsting. Jeg skal derfor understrege, at med Hensyn til Storkøbenhavn ligger Forholdene saaledes, at vi i Morgen kunde have den mest fortrinlige Boliglov for Storkøbenhavns Vedkommende.

Den ærede radikale Ordfører (Niels Petersen) kredsede stadig om det lille Barn, som han har født under denne Sags Behandling, nemlig Tilføjelsen i Stavnbaandsparagraffen; det er jo ikke nogen Hemmelighed, at denne Sætning er de Radikales Paafund. Jeg kan ikke goutere den; overalt er der jo en Række Dispensationer fra den meget skarpe Regel om Stavnbaandet, og jeg finder det urigtigt paa noget som helst Felt at knytte dette Baand fastere end nødvendigt. Det ærede Medlem er jo en stor Bypatriot og dvæler stadig ved Minderne om Frederiksbergs Storhed overfor Københavns Kommune, men han glemmer, at ved Siden af det konservative Flertal i Frederiksberg Kommune var der en Række andre, der mente, at Boligretten var et stort og uhaandterligt Apparat, som man uden paa nogen Maade at skade Lejerne særdeles vel kunde gaa bort fra; og da det konservative Folkeparti bestaar af praktiske Folk, der ikke hænger sig i Former, var det en af de Ting, vi lettest kunde komme overens om med andre, der tænkte paa lignende Maade.

Venstres ærede Ordfører (Slebsager) syntes mig yderst uheldig. Jeg bad om et ganske bestemt Svar paa det Spørgsmaal, om der i den nuværende Boliglov var noget som helst Punkt, der forhindrede Boligbyggeri. Ganske renonce! der var ikke en eneste Paragraf, ikke en eneste Antydning af Paavisning, det hele var Talemaader; Boligloven var tilstrækkelig til at forhindre Bolignød. Ja, det er jo en køn Maade at bevise noget paa ved en Boliglovgivning. Men saa var det ærede Medlem inde paa en sublim Tanke, som jeg med Glæde skal optage. Det ærede Medlem sagde, at naar Kommunalbestyrelsesvalgene var overstaaet, kunde der være Tale om Forlig. Jeg skal i denne Sammenhæng minde det ærede Medlem om, hvorledes det er gaaet hans nære Partifælle i Kommunalbestyrelsen, hvorledes han har siddet i en Gyng og gynget fra den ene Side til den anden Side; han udtalte i Kommunalbestyrelsen, at han ønskede en Lov, som i en ganske anden Grad beskyttede Lejerne end den nuværende. Han gik endog videre og udtalte, at denne Lov var særlig gunstig for Grundejerne, og der var saa sandt ingen Grund til at gaa Grundejernes Ærinde, der var langt mere Grund til at gaa Lejernes Ærinde og skaffe dem den Beskyttelse, Loven ikke giver. Her kan vi sikkert opnaa et Kompromis. Det ærede Medlem ønsker at vente, til Kommunalbestyrelsesvalgene er overstaaet, saa vil han være med til at glide, til at gynge. Er det den Maade, hvorpaa jeg maa opfatte det ærede Medlem Hr. Slebsagers Invitation til at arbejde videre i Boligloven paa, er jeg for en Gangs Skyld rede til at følge ham.

Den højtærede Indenrigsminister var inde paa Ændringsforslag Nr. 13 til den nye § 14 om Enstemmigheden. Jeg paaviste i mit Foredrag, at man i Forvejen havde formuleret den paagældende Paragraf saaledes, at der sikkert kun vilde forekomme meget faa Tilfælde, hvor Ejer og Lejer ikke meget hurtigt blev enige om, hvorledes Fremlejespørgsmaal i Fremtiden skulde ordnes, og sagde, at dette Krav om Enstemmighed, hvor man skulde gaa direkte mod Kontraktens Ordlyd, var at lægge en Slags Gift for denne Paragraf; vi har imidlertid i selve Forslaget her i § 12, Stykke g, med Hensyn til Stavnbaandet netop det samme Krav om Enstemmighed for at kunne give Tilladelse til Indflytning i en Kommune. Jeg har paa Fornemmelsen, at vi naar nok til Enighed om § 14. Men saa sagde den højtærede Indenrigsminister, at den samme Frygt, som jeg med Glæde havde villet